ది డెత్ ఆఫ్ ఎ మేన్‌ఈటర్

అర్ధరాత్రి దాటిపోయింది.

ఆకాశంమీద పాలిపోయిన చంద్రవంక కృంగిపోతోంది. పేరుకుపోతున్న తారు ముద్దలా చీకటి దట్టమైంది చుక్కల వెలుగులో దూరాన కొండలు మసగమసగ్గా కనపడుతున్నాయి.

సాయంకాలం నుంచి చెట్టుమీద మంచె కట్టుకొని పులివేట కోసం మాటు కాసుక్కూర్చున్న కనకరాజు, కొడుకు చిట్టిబాబు తుపాకీలు చేత పుచ్చుకుని చీకట్లో కలిసిపోయిన పొదల వైపు ఏ క్షణాన్నయినా వచ్చే పులికోసం నిరీక్షిస్తున్నారు.

చెట్టుకి ఇరవై గజాల దూరంలో ఎరగా కట్టిన తెల్లటి ఎద్దు అంత చీకట్లోనూ స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. అది నిశ్చింతగా పడుకొని నెమరువేస్తూ చలిగాలి రివ్వున వస్తున్నప్పుడల్లా ఒళ్ళు దులపరించుకుంటూ అట్నుంచి ఇటు ఒత్తిగిల్లడం తప్ప అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. అంతవరకూ దగ్గర్లో ఉన్న చింత చెట్టు మీద దెయ్యాలు మూలిగినట్లు మూలిగిన గుడ్లగూబలు మేతకోసం వెతుక్కుంటూ ఎగిరిపోయాయి.

రాత్రి దాటినకొద్దీ చలి ఎక్కువవటం ఆరంభించింది. చలిగాలి కొండలమీద నుంచి రివ్వురివ్వున వీస్తున్నప్పుడల్లా మాటులో కూర్చున్న చిట్టిబాబు గజగజ వణికిపోతూ ముడుచుకుపోతున్నాడు. పులివేటలో రాటు దేరిన కనకరాజు మాత్రం కదలకుండా చలి

కొరికేస్తున్నా కూర్చున్న దగ్గరనుంచీ ఎలాగున్నాడో అలానే కూర్చొనున్నాడు. చిట్టిబాబు చేస్తున్న చప్పుడికి మనస్సులో ఉండుండి చిరాకుపడుతున్నాడు.

కనకరాజు రేడియం డైల్ రిస్టువాచీ రెండున్నర సూచిస్తోంది.

మాటులో కూర్చున్న చిట్టిబాబు నడుంపీక్కుపోతూ కాళ్ళు తిమ్మిరెక్కిపోతున్నాయ్.

ఉన్నట్లుండి అడవి దద్దరిల్లిపోయేటట్లు దూరంగా కొండలో కణుసు బెదురుగా అరుచుకుంటూ పారిపోతోంది. దాని వెంటనే చుట్టుప్రక్కల కొండల్లోనుంచి కొండగొర్రెలు "కార్....కార్.... కార్" మని విరామం లేకుండా కొండలోయలు గింగుర్లెత్తిపోయినట్లు అరుస్తున్నాయ్. చెట్ల మీద నిద్రపోతున్న కోతులు ఈ అరుపులకి కిచకిచమని గోలచేస్తూ చెట్లమీదనుంచి అరుచుకుంటూ దూకుతున్నాయి.

పెద్దపులి బయలుదేరింది - దాని రాక కనిపెట్టిన మిగతా అడవి జంతువులు హడలిపోయి పారిపోతున్నాయి. ఎరగా కట్టిన ఎద్దు ఒక్కఊపున లేచిపోయి కట్టును విదిలించుకోడానికి గింజులాడిపోతోంది.

కనకరాజు తుపాకీ సర్దుకున్నాడు.

అడవిలో చెలరేగిన కలవరానికి చెదిరిపోతున్న చిట్టిబాబుని "ఫరవాలేదు" అన్నట్లు చేత్తో నొక్కాడు.

పులి బయలుదేరింది. పాతికమందిని పైగా పొట్టన పెట్టుకున్న మేనీటర్. దీన్ని వేటాడదామని పట్నం నుంచి వచ్చిన కనకరాజు

ట్రావెలర్స్ బంగళాలో మకాం పెట్టి పది రోజుల్నించి నానాయాతన పడుతున్నాడు. రాత్రనక పగలనక తుపాకీపట్టుకొని అడవిలో తిరుగుతున్నాడు కొండనాగులదగ్గర. అడవిబాటల్లోనూ కొండ గుహల దగ్గరా మార్చి మార్చి ఎరల్ని కట్టి మాటుకట్టి రాత్రిళ్ళు కూర్చుంటున్నాడు. అడవంతా దానిఅడుగులు కనిపిస్తున్నాయి. ఈమాటు దగ్గరకి మాత్రంరావటం లేదు. ఎద్దుల మీద పడటంలేదు.

కసుసు అరుపునుబట్టి ఎరకట్టిన బాటలోకి పులిరావటానికి మరోపదిహేను నిమిషాలు పట్టవచ్చునని అంచనావేశాడు కనకరాజు పొద్దుట ఆబాటలో ఎక్కడపడితే అక్కడ స్పష్టంగా బాట పొడవునా పులి అడుగులు కనిపించాయి. రోజూ ఆబాటలోనించె ఏదో ఒక టైంలో వెళుతోంది. ఇప్పుడు వచ్చేటప్పుడు కాకపోయినా తిరిగి వెళ్ళేటప్పుడైనా ఆబాటలోనుంచే వెళ్ళాలి. బాటలో కట్టినఎద్దు కనిపించగానే వెంటనే దానిమీదపడి చంపుతుంది- అదే కావాలి- రేపుఉదయాన్నే మేనీటర్ ని జీపుమీద వేసుకొని విజయగర్వంతో పట్నానికి తిరుగు ప్రయాణం పూలమాలలు- ఫ్లాష్‌ఫొటోలు- ఓహ్ ఒకటేమిటి- కనకరాజు ఉరఫ్ టైగర్ రాజు అవన్నీ తలచుకొంటూ పులికోసం ఎదురుచూస్తూ ఎక్సైట్‌మెంటుతో ఒళ్ళంతా గగుర్పొడుస్తోంది.

చీకటికి అలవాటుపడ్డ కనకరాజు కళ్ళు పులి కళ్ళలా సూక్ష్మాతిసూక్ష్మంగా ఇరుపక్కల అడవిని కలయ చూస్తున్నాయి. నిమిషాలు దొర్లిపోతున్నాయి.... ప్రతిక్షణం ఎన్నో గంటల్లా అనిపిస్తోంది కనకరాజుకి.., మూడుగంటలు కూడా దాటిపోయింది. క్రమేణా అడవిలో తిరిగి నిశ్శబ్దం ఆవరించుకొంటోంది. ఉండుండి

అడవి మధ్యలోనుంచి ఎక్కడో చెట్టుమీద చిటారు కొమ్మమీద ఎక్కి కాపలా కాస్తున్న కొండముచ్చు "హూప్! హూప్!" మని అరుస్తూ "అపాయం పొంచిఉంది ఇంకాఆల్ క్లియర్" కాలేదని తనగుంపుని హెచ్చరిస్తోంది.

క్రమేణా కొండలమీద నుంచి పొగమంచు తెరలు తెరలుగా దిగటం బాగాచీకట్లోకనిపిస్తోంది. రానురాను అడవంతా అలుముకొని కమ్మేస్తుంది.

గాండ్ర్ ..గాండ్ర్.. గాండ్ర్—పులి దగ్గర్లో అరచిం .

చిట్టిబాబు మాటులో ఉలిక్కి పడ్డాడు.

కనకరాజు రైఫిల్ సేఫ్టీకేచ్ తొలిగించి సిద్ధంగా వున్నాడు. వచ్చిన పులినించి మేనీటర్ అరుపువినడం ఇదే మొదటిసారి. అనుభవం వున్న వేటగాడు కనకరాజుకి అడవిలో నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుకుంటూ అరుస్తున్న పులి అరుపు తనని సవాల్ చేస్తున్నట్లు అనిపించింది.

చెట్టు కింద ఎద్దు పులి అరిచిన దిక్కుగా తిరిగి చెవులు నిక్కించి బుసలుకొడుతోంది.

....

చిట్టిబాబు ఎగూపిరితో జాపోస్తున్నాడు.

....

గులకరాళ్ళు దొర్లుతున్నాయి....బాటలో నుంచి ఏదో జంతువు వస్తున్న చప్పుడు.

....

కకనరాజు ఊపిరి బిగ బట్టి రైఫిల్ బుజానికెత్తి ఎద్దువైపు గురిపెట్టి చూస్తున్నాడు....చప్పుడు దగ్గరౌతోంది....మరో క్షణంలో

ఎద్దుమీద గభీలున దూకింది పులి.... కనకరాజు శరీరం గగుర్పొడిచి రోమాలు నిక్కబొడుస్తున్నాయి.

....

ఎద్దు మరింత రెస్ట్‌లెస్‌గా గింజుకొంటూ జోరుగా, భారంగా బుసలు కొడుతోంది.

ఒకటి.... రెండు.... ఐదు.... నిముషాలు దొర్లుతున్నాయి.

"జుఁఫ్....జుఁఫ్...జుఫ్"-కనకరాజు తుపాకీ గురి చూస్తూనే వింతగా ఆలకిస్తున్నాడు. దగ్గర్లోనే ఉన్న ట్రావెలర్స్ బంగళాలో కుక్క అరవడం మొదలెట్టింది.

....

గలగలమని పరుగెత్తుకుంటూ రెండు ఏదుపందులు ఒంటి మీద ముళ్ళని జుఁఫ్...జుఁఫ్...మని విప్పుకుంటూ బాట లోంచి వచ్చి ఎద్దుని చూసి కాస్త ఆగి తిరిగి జుఫ్ జుప్ మంటూ పారి పోయాయి. అవి చీకట్లో కనిపించకపోయినా వాటి చప్పుడిని బట్టి అవి ఏదుపందులని తెలుసుకున్న కనకరాజు డిసెపాయింట్ అయి తుపాకీ దించేసి నుదుటి మీద చెమట తుడుచుకున్నాడు.

గాండ్రించిన పులి ఏమైంది???

దారి మార్చిందా - మరోవైపుగా వెళ్ళిపోయిందా? ఇంకా వచ్చే అవకాశం ఉందా? లేకపోతే తను కూర్చున్న మాటుని కనిపెట్టేసి మెల్లగా జారుకుందా?—ఎన్నో ఆలోచనలు కనకరాజు బుర్రని దొలిచేస్తున్నాయి.

టి.బి.లో కుక్క అదే పనిగా మొరుగుతోంది.

నాలుగు దాటిపోయింది-అడవి పుంజు "కొక్కొరోకో" మని కూసింది.

పులి వచ్చే జాడ ఎక్కడా కనిపించటంలేదు. తెల్లవారు జాము కావస్తుండటంవల్ల రాత్రిళ్ళు తిరిగే జంతువులు, పిట్టలు వాటి వాటిగూళ్ళకి చేరుకుంటున్నాయి అదే సమయంలో పగలు మేతకు బయలుదేరే పిట్టలు మేల్కొని అరుస్తున్నాయి. ఆకుల మీది నుంచి మంచు బొట్లుబొట్లుగా మాటు మీద పడుతోంటే పులి కోసం కాచుకు కూర్చొని కూర్చొని విసిగెత్తిపోయిన కనకరాజుకి చిరాకెత్తిపోతోంది.

రానురాను తూర్పు తెల్లబడుతోంది. కొండల వెనక ఆకాశం రంగులు మారుస్తోంటే కొండల మీద మంచు కరుగుతోంది.

తెల తెలవారుతోందనగానే ట్రావెలర్స్ బంగళా నుంచి కేశవరావు, నౌకరు రాములు బయలుదేరి చెట్టు దగ్గరకి వచ్చారు. కట్టిన ఎద్దు కట్టినట్టుగానే ఉండటం. పక్క చచ్చిన పులి లేక పోవటం చూసిన కేశవరావు జేబులోంచి డైరీ, పెన్సిలుతీసి వెటకారంగా "దిగిరా కనకరాజూ. ఈ రోజుకూడా "పూజ్యం" అని రాసుకూంటాలే డైరీలో, హాయిగా బంగళాలో నిద్రపోకుండా నీకిదేం ఖర్మరాచిట్టిబాబూ, అప్పటికే చెబుతునేఉన్నా ఒద్దురా నాయనా నీది నీ బాబులాంటి ఇనప శరీరం కాదు మాటులో కూర్చొని కూర్చొని నడుంలాగేస్తాదిఅని. విన్నావా? నీబాబుపులివేట చూశావా? పులికాదుకదా కనీసం పిల్లినైనా కొట్టలేదు నీ బాబు కనకరాజు ఉరఫ్ టైగర్ రాజు.

"పిల్లికేం ఖర్మరా. పులినే కొట్టి పట్నం తీసుకువెళ్తాను... మరో రెండు రోజులు ఆగు. ఓపిక పట్టు" అంటూ మాట్లోనుంచి దిగాడు కనకరాజు. చిట్టిబాబు దిగి తుపాకీలు రాములుకి అందించి

చెట్టు మొదట కూలబడి బండబారిన కాళ్ళని చేత్తో రుద్దుకుంటున్నాడు.

"ఒరేయ్ రాజూ నేను చెబుతూనే ఉన్నాను. ఈ పులినీకు మించిన డాకూరా అన్నీ. ఎక్కడపడితే అక్కడ అడవినిండా దాని అడుగులు కనిపిస్తున్నాయి. అది మాత్రం కనిపించటంలేదు నేను ఎక్కడో పుస్తకాల్లో చదివినట్టు జ్ఞాపకం, కొందరు చచ్చిపోయిన తరవాత వాళ్ళ ఆత్మలు పులులుగా మారి వాళ్ళశత్రువులమీద పగ సాధిస్తాయని. కొంపదీసి ఇదికూడా అలాంటి దయ్యం పులి కాదు గదా?" అన్నాడు కేశవరావు.

నీ ముఖం పులి, నీకెప్పుడూ దయ్యాలూ, దేవతలూ. పద పద" అంటూ క్రిందని కట్టిన ఎద్దును విప్పి నడుచుకుంటూ ట్రావెలర్స్ బంగళా చేరుకున్నారు.

"నిన్న రాత్రి జరిగిన సంగతంతా చెప్పరా చిట్టితండ్రి. డైరిలో ఎక్కిస్తాను" అన్నాడు కేశవరావు డైరీ తీస్తూ.

"అంకుల్! నిన్న రాత్రి గాండ్రమని పులి అరిచింది.

"ఫరవాలేదు. మామూలుగానే చెప్పు. పులి అరిచిందని చెప్పు చాలు. గాండ్రుమని మధ్య నీ నోరెందుకు వెళ్ళబెట్టావు. పులులు గాండ్ర్ మనకపోతే కుక్కల్లాగ మొరుగుతాయా?"

"తరవాత ఏదు పందులు వచ్చాయి— రెండు."

"ఏదుపందులా? పందికొక్కులా? .. నువ్వు సరిగ్గా చూశావా?"

"మంచోరే. కావలిస్తే డాడీని అడగండి."

"సరేలే ఇంకెక్కడ మీ నాన్న. మనతోలేడు, ఈజీ చైర్ మీద కాళ్ళు తన్నిపెట్టి ఎలా పడుకున్నాడో చూడు. పులుల్ని కలలుకంటుంటాడు."

"నోర్ముయ్! శనిగొట్టు నోరు నువ్వూనూ..." అంటూ మగతని దలో నున్న కనకరాజు స్రరున లేచి కేశవరావు మీదికి వస్తూ "ఎక్కడికి బయలుదేరినా ముందు అపశకునం. ఒరేయ్! మంచిమాట నీ నోటినుంచి ఎప్పుడొచ్చి చచ్చిందిరా. ఎప్పుడూ కాదూ, అవదు అన్నమాటేకదూ.."

చిట్టిబాబు, రాములూ నవ్వుతున్నారు.

"చూస్కో-ఈ పులినికొట్టి తీరుతానుదాని ఎత్తులకిపై ఎత్తులు వేస్తాను — అదిపులి — నేను పులిమీద బుట్రని — జ్ఞాపకం ఉంచుకో" అంటూ చరచరా బాత్‌రూంలోకి వెళ్ళిపోయాడు కనకరాజు.

"మీరు మరిన్ను బాబూ, అసలే పట్టుదల మనిషి. కిర్రెక్కి సే ఏడెక్కిపోతారు చిన్ననాటి స్నేహితులని ఊరుకున్నారు గాని మరొకరు మరొకరైతేనా సంపేసి గొయ్యితీసి కప్పెట్టేస్తాడు బాబు-కోపగిష్టోడు" అన్నాడు రాములు నవ్వుతూనే.

బాత్‌రూంలోనించి ముఖం తుడుచుకుంటూ వచ్చిన కనకరాజు "వాడితో మాట్లాడుతూ కూర్చుంటే వారం రోజులవరకు మాట్లాడుతాడు. ఈ సర్వమంగళంగాడికీ కబుర్లు తప్పించి మరో పనిలేదు. గ్యాస్‌గాడు రాములూ! కాస్త కాఫీ ఇయ్యి. అడవిలోకి వెళ్ళి ఒక్కట్రిప్పు కొట్టొస్తాను."

నిన్నటి రోజు పూజ్యం. ఈరోజు తిరిగి ఉదయాన్నే వ్యాఘ్రాన్వేషణకి ప్రయాణం" అంటూ కనకరాజుకి వినబడేటట్టుగా బిగ్గరగా చదువుతూ డైరీలో రాసుకుంటున్నాడు కేశవరావు. అందరూ గొల్లున నవ్వుతున్నారు. కనకరాజు క్షణంసేపు కేశవరావు

వైపు సీరియస్‌గా చూసి అందరితోపాటు తను కూడా పిరగబడి నవ్వుతూ బయలుదేరాడు.

కనకరాజు బంగళా మెట్లమీద నిల్చొని చుట్టూ క్రిందనున్న అడవిని కలయచూస్తూ రైఫిల్‌లో బులెట్లు నింపి సేఫ్టీకేచ్ నొక్కాడు. బాగా పొద్దెక్కింది. చిరుచలిలో పొడెండ నులివెచ్చని వేడి హాయిహాయిగా ఉంది. సూర్యకాంతిలో పొగమంచు కరిగి పోతుంటే దగ్గర్లో కొండలమీద బలిసిన తుప్పలు పొదలు ముదురు ఆకుపచ్చరంగులో స్పష్టాస్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. దూరానలేత నీలిరంగులో కనిపిస్తున్న పర్వత శ్రేణులమీద అక్కడక్కడ మేఘాలు తెల్లగా దూదిపింజెల్లా తేలుతున్నాయి.

పులి జాడ కోసం అడవిలో తిరుగుతున్న కనకరాజు దగ్గర్లో ఉన్న కొండజాతి పల్లెల్లో పులిభోగట్టా కనుక్కుంటున్నాడు. ఆ దగ్గర్లోనే ఈ మధ్య పులి కొండల్లోకి దిగి కర్రలు కొట్టుకున్నవాడిని పట్టపగలు ఎత్తుకుపోయిందని చెప్పారు. పది రోజులక్రితం ప్రక్క పల్లెలో చీకటి పడుతుండగా గొడ్ల చావడిలోపడి అక్కడి గొడ్ల కాపరిని ఈడ్చుకుపోయిందని ఇంకా ఇంకా గత రెండు సంవత్స రాలుగా అక్కడక్కడ జరిగిన పులి హత్యాకాండ గురించి వాళ్ళు చెప్తున్నారు చూసిన వాళ్ళతో సహా చూడని వాళ్ళుకూడా "ఇంత పెద్దదంటే" "మరింత పెద్దదని చెబుతున్నారు" మొత్తంమీద మన్యపు ప్రజలంతా పులిపేరు చెబితే హడలిపోతున్నారు. చీకటి పడిన తరువాత ఎవరూ బయటకు రావటంలేదు. తలుపులు బిడా యించుకొని రాళ్ళు అడ్డుపెట్టుకుంటున్నారు. తలుపులు తోసుకొని ఇళ్ళల్లో పులి జొరబడకుండా. పగలుకూడా ఒంటరొంటరిగా ఎవ్వరూ తిరగాడటంలేదు. గుంపులు గుంపులుగా అడవిలోకి పను

లకు వెళ్తున్నారు. వాళ్ళ మాటలను బట్టి దాని ఖచ్చితమైన ఉనికి తెలుసుకోలేకపోతున్నాడు కనకరాజు. అలా దాని అడుగుజాడలు వెతుక్కుంటూ తిరుగుతున్నాడు. అక్కడక్కడ పులి అడుగులు కని పిస్తున్నాయిగాని అవిచాలా పాతవి. రెండు మూడు రోజుల క్రితంవి. ఒక నీటివాగు దగ్గర బురదలో అప్పుడే నీళ్ళుతాగి వెళ్ళిన చిరుతపులి అడుగులు కనిపించాయి. అది చాలా పెద్ద చిరుతపులి అవటంవల్ల మొదట్లో దాని అడుగుల్ని చూసి పెద్దపులి అడుగు లేమో అనుకున్నాడు. సూక్ష్మంగా పరిశీలించి దాని ముందరకాళ్ళ వెనకకాళ్ళ అచ్చుల ఎడంబట్టి, దాని పంజాకొలతలబట్టి పులి వేటలో అనుభవజ్ఞుడైన కనకరాజు అది అడవిలో తిరుగాడే పెద్ద జాతి చిరుతపులివని తెలుసుకున్నాడు. కొండ గుహల దగ్గరపొంచి గుహల్లోనుంచి ఏదైనా చప్పుడు వినిపిస్తుందేమోనని చెవులు రిక్కించి ఆలకించేవాడు. అవి పులి నివాస స్థానాలేమోనని, లోప లికి రాళ్ళు విసిరేవాడు. గట్టిగా సకిలించేవాడు లోపల పులి ఉంటే వరుగున మనిషి ఉనికి కనిపెట్టి బయటకు వస్తుందని. ఒక గుహ లోంచి పులికి బదులు రెండు ఎలుగ్గొడ్డు బయటకి వచ్చాయి గర్ గర్‌మంటూ. ఆడ ఎలుగు వీపుని అంటి పెట్టుకొని రెండు పిల్లలు కూడా వేలాడుతున్నాయి. మగ ఎలుగు భయంకరంగా అరుస్తూ వెనక్కాళ్ళమీద నిలబడి పోయి కనకరాజు మీదికి వచ్చేస్తోంది. కనకరాజు రైఫిల్ ఎత్తి సిద్ధంగా వున్నాడు మరింత దగ్గరగా వస్తే కాల్చేద్దామని. అలా జంకకుండా తుపాకీ పుచ్చుకొని ఎదు రుగా నిలబడ్డ కనకరాజుని చూసి బహుశా ధైర్యంచాలకో లేకపిల్ల లకి హానికలుగుతుందనో అని మధ్యలోనే ఆగిపోయి వెనక్కి

తిరిగి గుర్‌గుర్‌మంటూ అడవిలోకి పారిపోయాయి. కనకరాజు విజయగర్వంతో నవ్వుకుంటూ తుపాకీ దించేశాడు. అలా అడవిలో తిరిగి తిరిగి అలసిపోతున్నాడు. ఈరోజు రాత్రి ఎక్కడ మాటు కట్టాలో ఆలోచిస్తున్నాడు. వుండుండి అడవిలోనుంచి మ్యావ్-మ్యావ్ మంటూ నెమళ్ళు అరుస్తున్నాయ్. రాను రాను ఎండతో బాటు కనకరాజుకి కడుపులో ఆకలి రాజుకొంటూంది. బంగళాకి తిరుగు ప్రయాణం కట్టాడు. అడవిబాట విడిచి పెట్టిబంగళా రోడ్డు మీదికి వచ్చాడు. అక్కడకి మూడు ఫర్లాంగుల దూరంలో బంగళా కనిపిస్తోంది. అలా పది గజాలు రోడ్డుమీద నడిచాడో లేదో తక్కున బ్రేకు వేసినట్లు ఆగాడు. ఒళ్ళు జల్లుమంది. రోడ్డుమీద ఒంగి తీక్షణంగా పరిశీలిస్తున్నాడు. అలా ఒంగోనే నడుస్తున్నాడు—పులి అడుగులు. క్రితంరాత్రే ఆ రోడ్డు వెంట పులి నడిచి వెళ్ళింది. అడుగులు ఫ్రెష్‌గా ఉన్నాయి రోడ్డుమీద పేరుకుపోయిన ధూళిలో పులి అడుగులు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. అడుగుల్ని బట్టి చూస్తే మాంచి వయసులో ఉంది పులి. దారి పొడుగునా దాని అడుగులున్నాయి. వాటిని అనుసరిస్తూ వెతుక్కుంటూ కనకరాజు ఎక్సయిట్‌మెంట్‌తో నడుస్తున్నాడు. అడుగులు బంగళా వైపు మళ్ళాయి. అది చూసిన కనకరాజు నిర్ఘాంత పోవటమే కాకుండా షాక్ అయాడు. అడుగులు బంగళాని సమీపిస్తున్నాయి. రెట్టింపు ఆత్రుతతో వాటిని చూస్తూ కనకరాజు నడుస్తున్నాడు. పెద్దపులి బార్బుడ్ వైర్‌ఫెన్సింగు దూకింది. అది ఉప్పించి ఎగిరిన జాగాలో దాని వెనుక కాళ్ళు అడుగుల అచ్చులు లోతుగా దిగున్నాయి. కనకరాజు గబగబా ఫెన్సింగు గేటు తోసుకొని లోపలికి వెళ్ళి

చూశాడు. క్లియర్‌గా పులి దూకి వచ్చిన గుర్తులు కనిపించాయి. బంగళాలో తలుపులు మూసుకొని చిట్టిబాబు, రాములు, కేశవరావు పేకాట ఆడుతున్నారు బంగళా చుట్టూ పులి అడుగులు కనిపిస్తున్నాయి. వాటిని చూసుకుంటూ బంగళా వెనకాతలకి వెళ్ళాడు. వెనకాల వరండా అడుగుమీద ఏవో మరకలు కనిపిస్తేవాటిని చూడ్డానికి కనకరాజు వరండా ఎక్కాడు. అక్కడ వరండా అరుగు మీద స్పష్టాతి స్పష్టంగా మంచులో తడిసిన పులి బురద అడుగుల అచ్చులు కనిపించాయి-అంటే పులి బంగళాలోనికి వచ్చి తిరగడమే కాకుండా వరండా కూడా ఎక్కింది.

కనకరాజు లోపలి వాళ్ళని పిలుద్దామనుకున్నాడు, మరేం ఆలోచించాడో ఏమోపిలవలేదు. క్షణంసేపు సాలోచనగా పెదవి కొరుక్కుంటూ శూన్యంలోకి చూశాడు. కొంచెం సేపుఏదోఆలోచిస్తూ కళ్ళుమూసుకొని వరండామీద పచార్లుచేశాడు. వరండాదూకాడు. నేలమీద ఏవేవో పిచ్చివే గీతలు గీశాడు.వాటినిచూస్తూ తీక్షణంగా ఆలోచిస్తున్నటూ మాసినగడ్డాన్ని చేత్తో బకురుకున్నాడు. చరాలున లేచి పరుగెత్తుకుంట్లూ గేటుతలుపు తీసుకుంటూ రోడ్డుమీదికి పరుగెత్తాడు. పులిఅడుగులున్న దారిపొడవునా అటూ ఇటూ పరుగు లెత్తాడు. ఉండుండిరోడ్డుమీదినుంచి బంగళావైపువెనక్కి తిరిగి చూస్తున్నాడు. పులి అడుగుల్ని ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. చిరునవ్వు నవ్వుతూ చిటికవేసి బాణంలా దూసుకుంటూవచ్చి బంగళామెట్లు రెండు అంగల్లో గెంతుకుంటూ ఎక్కి తలుపుల్ని దబదబబాదాడు

చిట్టిబాబు తలుపు తెరిచాడు.

"రాములూ ఆకలేస్తోంది. వడ్డించు తిని ఒక్క కునుకు తీసేస్తాను. సాయంకాలం కాకుండానే మాట్లో ఉండాలి, చలికాలం

త్వరగా చీకటిపోతుంది" అంటూ తుపాకీ మూలనపారేసి స్నానానికి బట్టలు విప్పుతున్నాడు కనకరాజు.

"డాడీ! అయామ్ సారీ. ఈరోజు నేనుమాటూ కాపుకి రాలేను. I am tired too much"

'O. K boy, ఇవ్వాల్టికి నువ్వు రెస్టుతీసుకో ఈరోజు నాతో సర్వ మంగళంగాడ్ని తీసుకుపోతాను"

"నన్నా?- నేను చచ్చినారాను."

"నిన్ను చంపైవా తీసుకువెళ్తాను. ఈపదిరోజులు మూడు పూటలూ మెక్కికూర్చొని చీట్లపేకలు, భావకవిత్వం, సొల్లుకబుర్లు ఆడుతూ కూర్చుంటూన్నావు- ఒరే చచ్చువెధవా పదరా రాత్రి అడవిలో ఉండే థ్రిల్‌ని చూద్దువుగాని. ఎప్పుడు పేదవాళ్ళ ఆకలి, ప్రియురాళ్ళ వాలుచూపులు లేనా- ఎడ్వంచరస్‌గా, మాస్లీగా వుండాలిరా నీ కవిత్వం రాతలూను పదపద."

"రమ్మంటావా! లేకపోతే చంపుతానంటావా! చంపేసినా చంపేస్తావ్. అసలు చావుకే నేనిక్కడికి వచ్చాను. నేను తింటూ ఇక్కడ కూర్చుంటున్నానా? పగలంతానీతోతిప్పి నన్ను చంపటం లేదూ? ఇప్పుడు రాత్రిళ్ళు కూడా చంపు. నీతో తిరుగుడికే సరిపోయింది ఇంకా కవిత్వం ఏమిటి నాబొంద ఊ సరే-పదరా నాయనా. వస్తాను. ఖర్మ...."

"రాత్రంతా ఎలాగు నిద్రుండదు ఇప్పుడే ఒక్క కునుకు లాగేయ్" మెక్కావ్‌కదా" అంటూ స్నానానికి వెళ్ళిపోయాడు కనకరాజు.

"మాటల్లో మరచిపోయాను. ఏదీ! చిట్టిబాబూ ముక్కలు తిప్పు."

"రెండు ఆసులు, కింగ్"

"మూడాసులు- నీ వని సర్వమంగళం" అంటూ ఆటమీద డబ్బు ఊడ్చుకున్నాడు కేశవరావు.

"ఇక ఆట ఎ తేద్దాం బాబు మీరు పడుకోండి- నాకూ నిద్రొస్తోంది" అంటూ లేచి చిట్టిబాబు లేచిపోయాడు, కేశవరావు కూడా లేచి ప్రక్కగదిలో పడుకున్నాడు.

స్నానంచేసి భోజనంచేసిన కనకరాజు పడుకున్నాడేగాని నిద్రపట్టక అటు ఇటూ దొర్లుతున్నాడు. రాములు వేటకి కావలసిన సరంజామా అంతా చూస్తున్నాడు. టార్చిలైటు, బేటరీలు, ఉలెన్ కోటు, వాటర్‌బాటిల్ అన్నీ కిట్ బాగ్‌లో సర్దాడు. తుపాకీని క్లీన్ చేశాడు. తూటాల్ని తోలుపెట్టిలో సర్దాడు.

సాయంకాలంనాలుగు గంటలకల్లాఅంతా తయారైపోయారు. కేశవరావు, కనకరాజు రాత్రి భోజనంకూడా చేసేశారు. భోజనం దగ్గర కొంచెం తలనొప్పిగా ఉందని రెండు మూడు సార్లు తల రాజుకున్న కనకరాజుని చూసి చిట్టిబాబు "పోనీ డాడీ తలనొప్పిగా ఉందంటున్నారు. ఈరోజు ఉండిపోయి రేపు వెళ్ళకూడదా?" అన్నాడు.

"నోనో! ఈరోజంతా వేస్టయిపోతుంది" అంటూ గబగబా అన్ని పనులు ముగించుకొని బయులుదేరారు మాటుదగ్గర కట్టడానికి ఎద్దునుకూడా స్వయంగా కనకరాజే తోలుకొని, రాత్రి దానిక్కావలసిన వచ్చగడ్డి కూడా పట్టుకొని బయులుదేరాడు.

"Dad! Wish you best of the Luck "అన్నాడు చిట్టిబాబు

"Thank you, Take rest my boy"

"Let us drink a toast to the death of maneater tomorrow "అన్నాడు కేశవరావు.

"ఒరేయ్! సర్వమంగళంగా, మాట్లో కూర్చొని మళ్ళీ అపశకునపు మాటలు అన్నావో మాట్లో నుంచి కిందికి తోసేస్తాను తెలుసా" అని కనకరాజు అంటుంటే అందరూ నవ్వారు.

తుపాకీ పట్టుకొని అందరి కంటే ముందుగా నడుస్తున్నాడు కేశవరావు. వెనకాల నడుస్తున్న కనకరాజు ఏదో జ్ఞాపకానికివచ్చి రాముల్ని పిలిచి "డేగర్ సంచిలో పెట్టావా?— బీరువాలో పెట్టావా" అని అడిగాడు.

"అరె తొందర్లో మరచిపోయాను, పద" అంటూ రాములు వెనక్కి వెళ్ళాడు. ఎద్దుని చిట్టిబాబుకి అప్పగించి కనకరాజు కూడా రాములు వెంటే బంగళాలోకి వెళ్ళి బీరువాలో డేగర్ తీసుకొని బయటకు వస్తూ రాములుతో ఏదో చెప్తున్నాడు.

"సరే సార్..తప్పకుండానూ, నేను వడుకుంటేకదా" అన్నాడు రాములు

అడవిలోకి వెళ్తున్న కేశవరావుని, కనకరాజుని కనిపించే వరకు బంగళా వరండా మీదినుంచి టాటాలు చెప్పారు చిట్టిబాబు రాములు.

క్రితంరాత్రి కట్టిన మాటుదగ్గరే ఎద్దునుకట్టాడు కనకరాజు. కేశవరావుని చెట్టెక్కి మాటులో కూర్చోమన్నాడు. చుట్టుప్రక్కలున్న చిన్న చిన్న పొదల్ని, చెట్టుకొమ్మల్ని నరికాడు చెట్టుమీద మాటు కట్టడానికి. కేశవరావు చెట్టెక్కడానికి ప్రయత్నిస్తూ ఎక్కలేక జారి పోతున్నాడు. కనకరాజు చురచురలాడుతూ "ఊ నా భుజంమీద ఎక్కు" అని తన భుజాలమీద కేశవరావుని ఎక్కించుకొని చెట్టు కొమ్మమీదికి ఎగదోశాడు. ఒగుర్చుకొంటూ చెట్టుకొమ్మని పట్టుకొని

వడికిపోతూ ఎలా గైతేనేం ఎక్కలేక ఎక్కలేక మీద కొమ్మమీద మాటులో కట్టిన మంచెమీద కూర్చున్నాడు. తనతో తెచ్చిన పచ్చగడ్డిని ఎద్దుదగ్గరపడేశాడు మేతకి కనకరాజు. ఎదును కట్టిన గుంజని చేతితో లాగిలాగి గట్టిగా ఉందోలేదో చూశాడు. ఒక్కొక్క సారి ఎరగా కట్టిన ఎద్దులు, గేదెలు విదిలించుకొని గుంజని ఊడ బెరుక్కొని పారిపోవడంకద్దు. క్రింద అన్నీ సరిగ్గా ఉన్నాయి అనుకున్న తరవాత చెట్టెక్కి క్రితంరోజు మాటుకు కట్టిన పాత కొమ్మల్ని జాగ్రత్తగాతీసి వాటిస్థానే క్రొత్తగా నరికితెచ్చిన కొమ్మల్ని పేర్చాడు. బయటినుంచి చూడ్డానికి మామూలు చెటు భాగంగా భ్రాంతి కలిగేటట్లుగా మాటుని సవరించాడు టైగర్‌రాజు. రైఫిల్ క్లాంప్‌కి టార్చిలైటు బిగించి, దుప్పటి దగ్గర పెట్టుకొని పులి రాకకోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు.

సాయంకాలం అవుతోంది. పడమటి కొండలు అస్తమిస్తున్న సూర్యకాంతితో ఎరుపెక్కుతున్నాయి కొండల నీడలు లోయలో విస్తరించుకుంటున్నాయి. రాను రాను మసగ చీకట్లు ముసురు కుంటున్నాయి. అదే సమయంలో మసక బారుతున్న ఆకాశంపై తూర్పు దిశలో చంద్రుడు ఉదయించాడు. అడవిని వెన్నెలతో తడుపుతున్నాడు. వెన్నెట్లో చెట్లనీడలు దోబూచులాడుతున్నాయి.

"కావ్" మని కంచు గొట్టంలో నించి అరిచినట్లు పోతు దుప్పి అరిచింది.

ఉండుండి అడవిలో అడవిదున్న రంకెలు వేస్తుంటే కేశవ రావు ఒళ్ళు జలదరిస్తోంది.

మాటులో నించి వెనకవైపు వెన్నెల్లో ట్రావెలర్స్ బంగళా స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. దాని వెనకాల గుబురుగా లేచిన చింత చెట్టు మీద వెన్నెల ఆకులమీద వెండి జల్లినట్లుంది.

అలా రాత్రి పదిదాకా కాచుకూర్చున్నారు. ఎక్కడా అలికిడి లేదు. వెన్నెల కూడా కృంగిపోతోంది. చీకట్లతోపాటు దట్టమైన పొగమంచుకూడా క్రమ్ముకొంటోంది. పొదల్లో నుంచి వేల సంఖ్యలో మిణుగుర్లు మెరుస్తున్నాయి. అడవంతా నిశ్శబ్దం ఆవరించింది. గుంజకి కట్టిన ఎద్దు తోకతో దోమల్ని తోలుకోవటం తప్ప ఏమీ వినిపించటంలేదు. సడన్‌గా కనకరాజు ఒళ్ళు గగుర్పొడిచింది. ఇలా అకారణంగా కలిగిన గగుర్పాటుకు కనకరాజు విస్తుపోతున్నాడు-భయం బితుకు-బహుశా సిక్త్ సెన్స్ ఏమో!

ట్రావెలర్స్ బంగళాలో కుక్క మొరగటం మొదలెట్టింది. కనకరాజు అతి నెమ్మదిగా ఎరవైపు నుంచి వెనక్కు తిరిగి బంగళావైపు తదేక దీక్షగా చూస్తున్నాడు. ఊపిరి భారంగా పీలుస్తుండడం కేశవరావు గమనించారు. అర్థంకాక తను కూడా బంగళావైపు చూస్తున్నాడు బంగళా తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. హరికేన్ లాంతరు వెలుతురు గుమ్మంలో నుంచి వరండామీద పడింది.

"కనకరాజూ ఎవరు చెప్మా తలుపుతీశారు బంగళాలో?" అన్నాడు చెవిదగ్గర కేశవరావు.

"శ్! మెల్లగా మాట్లాడు."

"ఎవరో వస్తున్నట్టున్నారు....చేతిలో లాంతరుంది."

"శ్! రాములు వస్తున్నాడు"

"ఇంత రాత్రప్పుడా, ఎందుకు!"

"కాఫీ తెస్తున్నాడు....నా కోసం"

"వాట్!!!"

బంగళావైపు చూస్తునే ఎడమచేత్తో కేశవరావు తల దగ్గరగా [illegible] ఏదో మెల్లగా గుసగుసలాడి తిరిగి తుపాకీని బంగళా

వైపు గురిపెడ్తూ మోకాళ్ళమీద కూర్చొని దూరంగా తనవైపు వస్తున్న లాంతర్ని చూస్తున్నాడు కనకరాజు.

కుక్క మొరగటం లేదు.

లాంతరు పట్టుకొని గేటు దాటి రాములు వస్తున్నాడు.

ఉన్నట్టుండి కేశవరావు "you rogue" అంటూ కోపంగా అరిచాడు. "ఒరేయ్ కనకరాజూ! నువ్వు మనిషివి కావురా. రాక్షసుడివి. ఎంత కుట్ర పన్నావురా. నువ్వంటే కుక్కకంటే విశ్వాసపాత్రుడిగా మెలిగే రాముల్ని పులికి ఎరగా పెట్టడానికి ప్లాన్ చేశావా? ఇది నీకు న్యాయం కాదు సుమా!–వెళ్ళిపోమను. పారిపొమ్మని కేక వెయ్యి ... "you are a heart less beast .... నువ్వు" అంటూ పిచ్చివాడిలా ఊగిపోతూ మంచె మీదనుంచి గట్టిగా వస్తున్న లాంతరు వైపు అరిచాడు "రాములూ! రాకు.... వెనక్కి తిరిగి పారిపో....పులి .. పులి...."

అరుపు మధ్యలోనే ఎడంచేత్తో నోరునొక్కేశాడు కనకరాజు. కనకరాజు ఇనప పట్టుకి గిలగిల లాడిపోతూ ఊపిరి ఆడక గింజుకుంటున్నాడు.

అదే సమయంలో ....అడవి దద్దరిల్లి పోయేటట్లు గాండ్రుమని పులి అరుస్తూ రాములుమీద గభాలున దూకింది - చేతిలో లాంతరు దూరంగా తుళ్ళిపడిపోయింది.....మనిషి, ఆర్తనాదం మధ్యలోనే అణగారిపోయి దేనినో పట్టుకొని పటపటమని విదిలిస్తోన్న చప్పుడు......దబదబమని బాధతో కాళ్ళు తన్నుకున్న సవ్వడి క్రమేణా ఆగిపోయాయి....నిశ్శబ్దం....జర్ జర జర జర్ దేన్నో ఈడ్చుకొని వెళ్తున్న చప్పుడు.... పెద్దపులి రాముల శవాన్ని పొదల్లోనుంచి ఈడ్చుకుపోతున్న చప్పుడు రానురాను దూరమౌతుండడం చీకట్లో స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది....నిశ్శబ్దం.

కనకరాజు పూర్తిగా నిశ్శబ్దం అయిందాకా కేశవరావు దవడ్నిపట్టి నొక్కిఉంచి తరువాత వదిలేశాడు.

"My god! ఎంత ఘోరం. నిన్ను ముక్క ముక్కలక్రింద నరికినా పాపం లేదురా....ఎంతటి వన్నాగం. తలనొప్పిగా ఉందని రాత్రి పది దాటిన తరవాత కాఫీ మాటు దగ్గరికి తెమ్మన మని రాముల్ని పులికి ఎరగా పెట్టావా?—దగ్గరలో పులి తిరుగుతున్నా నీకు తలనొప్పిగా ఉందనగానే పులి సంగతే గుర్తుకు రాలేదు రాములికి. ఎంతటి అమాయకుడురా. నీపట్ల ఎంతటి విశ్వాసంరా. మనం పెంచినకుక్కకిగూడా మనం హాని తలపెట్టమే అలాంటిది నీ నమ్మినబంటుని రాముల్ని పులికి బలిపెట్టడానికి నీ మనస్సెలా ఒప్పిందిరా పాపాత్ముడా....క్రూరాతి క్రూరంగా చంపించేశావ్‌గదట్రా" అంటూ మతిపోయిన వాడిలా జుట్టు పీక్కుంటూ ఏడుస్తూ కనకరాజుని తిడుతున్నాడు. కనకరాజు దగ్గర పనిలో చేరిన దగ్గరనుంచీ రాముల్ని బాగా ఎరుగును. కేశవరావు. ఎంతటి విశ్వాసపాత్రుడో బాగా తెలుసును. "బాబుగారి గాలి సోకితే ఆ ఏడ దూరంలో పులి రాదు" అనేవాడు. అలాంటి వాడిని దారుణంగా చంపించేశాడు కనకరాజు.

కనకరాజు ఏమీ మాట్లాడడం లేదు. మరి తిడుతోంటే రెండు మూడు సార్లు కేశవరావు ముఖంలోకి తీక్షణంగా చూశాడు. చీకట్లో కనకరాజు కళ్ళు పులి కళ్ళలా భయంకరంగా కనిపించాయి కేశవరావుకి. ఒకళ్ళతో ఒకరు మాట్లాడకోవటం లేదు.... చుట్టూ నిశ్శబ్దం.... ఉండుండి కేశవరావు బెక్కుతూ కళ్ళు తుడుచుకుంటున్నాడు.

ఇంకా పొద్దెక్కక ముందే మాటు దిగిపోయాడు కనకరాజు - కేశవరావుని కూడా దింపాడు. కేశవరావు తాగిన వాడిలా తూలుతూ పిచ్చిచూపులు చూస్తున్నాడు.

"Be brave ఇంటికి వెళ్ళి పడుకో. అదే సర్దుకుంటుంది. ఈ సంగతి నీకూ నాకూ తప్పించి మరో నరమానవుడికి తెలీకూడదు. నువ్వు నీ కుటుంబం నా డబ్బుమీద బ్రతుకుతున్నారు. విశ్వాసంగా ఉండటం నీ విధి. ఈ సంగతి నేను వచ్చేవరకూ చిట్టిబాబుకికూడా చెప్పకు. up set అయిపోతాడు....ఇప్పటికే చాలా దూరం శవాన్ని ఈడ్చుకుపోయుంటుంధి. వెళ్ళి వెతకాలి".

"వెతుకు. బాగా వెతుకు. కళ్ళల్లో కాగడాలు పెట్టుకొని మరీ వెతుకు, నీ కోసం. ఆత్మబలి అయిపోయిన రాములి శవాన్ని వెతికి వెతికి దానిమీద మాటువేసి పులినికొట్టి ఘనుడవనిపించుకోరా టైగర్ రాజూ! పులి శవంతో పట్నం అంతా ఊరేగు. పూలమాలలు వెయ్యించుకో.... Barbarous - inhuman .... vlilanish" అంటూ కనకరాజు ముఖంమీద చెయ్యిపెట్టి లాలిస్తూ పిచ్చివాడిలా కేకలేస్తున్నాడు అడవిలో.

"కేశవా!" అడవిదున్నలా బలిసిన కనకరాజు ఏనుగులా ఘీంకరిస్తూ తుపాకీ చూపించాడు.

"కాలుస్తావా. కాల్చురా. మనిషి ప్రాణాల్తో చెలగాటా లాడటం నీకు కొత్త కాదు....రాములూ...అమాయకంగా బలి అయి పోయావుకదా. డబ్బుతోనూ, కీర్తితోనూపొంగు కమ్మిన వీడి కుట్రకి అమానుషంగా బలి అయిపోయావు కదట్రా...రాములూ" అంటూ మతి భ్రమించినవాడిలా కేకలేస్తూ తూలుకుంటూ బంగళా వైపు పరిగెత్తాడు కేశవరావు.

కనకరాజు పులి రాములమీదకి దూకిన జాగా దగ్గరికి వెతుక్కుంటూ వెళ్ళాడు. పగిలిపోయిన లాంతరు కనిపించింది. దగ్గర్లో వున్న తుప్పలన్నీ చిందరవందరగా తొక్కేసి వున్నాయి. నేలమీద పులిగోళ్ళ చారలు. మనిషి తన్నుకున్న జాడలు స్పష్టాస్పష్టంగా మసక వెలుతుర్లో కనిపించాయి. ఒక పొదలో కాఫీ ప్లాస్కు పడుంది. పొదలమీద అక్కడక్కడ నల్లటి మరకలు కనిపించాయి. కనకరాజు వాటిని చేతితో తాకాడు. జిగురు జిగురుగా తగిలింది. కంటికి దగ్గరగా పెట్టుకుని చూశాడు. నెత్తురు. నెత్తురుని చూడగానే రాములు జ్ఞప్తికివచ్చి ఒళ్ళు జలదరించింది. క్షణంసేపు ఆగి తిరిగి సర్దుకొని కొంతదూరం వెతికాడు. పులి శవాన్ని ఈడ్చుకుపోయిన జాడ కనిపించింది. నేలమీద వేళ్ళాడుతున్న శవం కాళ్ళు రాసుకుంటూ వెళ్ళిన జాడలు దారిపొడుగునా కనిపిస్తున్నాయి. బరువును ఈడ్చుకు వెళ్తుండంవల్ల పులి అడుగులు లోతుగా కనిపిస్తున్నాయి. శవాన్ని మెడపట్టుకొని ఈడ్చుకు వెళ్ళింది పులి. దారి ప్రక్కన పొదలమీద, కొమ్మలమీద అక్కడక్కడ నెత్తురు పడింది బొట్లుబొట్లుగా.

అలా బాటలో ప్రక్కనున్న రాళ్ళని, పొదల్ని, నేలమీద జాడల్ని వెతుక్కుంటూ వాటిని అనుసరిస్తూ చాలా చాలా దూరం నడుస్తున్నాడు కనకరాజు తుపాకీని ఏ క్షణానైనా ఉపయోగించడానికి సిద్ధంగా ఉంచుకొని బాగా వెలుగొచ్చేసింది. చెట్లమీద పిట్టలు గోలచేస్తున్నాయి. పొదలమీద పిగిలి పిట్టలు గుంపులు గుంపులుగా ఎగురుతున్నాయి. రానురాను పులి బాటని విడిచిపెట్టి తుప్పల మధ్యనుంచి ఇరుకు బాటగుండా కొండవైపు శవాన్ని ఈడ్చుకు వెళ్ళింది. ఒక దగ్గర పొదల్లో ఇరుక్కొన్న శవాన్ని బలాన్ని ఉపయోగించి లాగినపుడు మనిషి చర్మం పేలికలుగా

పాదలకి అంటుకొన్నాయి తల వెంట్రుకలు కూడా ముద్దగా తుప్పలో చిక్కుకున్నాయి. కొండ దిగువున పెద్ద నెత్తుటి మడుగుంది. అక్కటికి వచ్చేటప్పటికి పులి బాగా అలిసిపోయింది.

కొండ మీదికి శవాన్ని మోసుకొని ఎక్కడానికి వీలుగా పటు మార్చింది అప్పుడు పిడిచిన పట్టులోంచి నెత్తురు కారి మడుగు కట్టింది. పులి శవాన్ని ఈడ్చడం మానేసి నోటితో పట్టుకొని ఎత్తి ఒక్క విదిలింపుతో భుజాన్ని పేసుకొని బరువంతా వీపుమీద మోసికొని కొండెక్కుతోంది. అది ఎక్కుతున్నప్పుడు ఒకచోట జారిన అడుగుల గుర్తు. రాయి దొర్లినగుర్తు కనిపెట్టి కనకరాజు కూడా అజాడ వెంటే కొండెక్కాడు. కొండి గులకరాళ్ళతోనూ. తుప్పలతోనూ ఏటవాలుగా ఉంది. కనకరాజు రొప్పుకుంటూ కొండెక్కుతున్నాడు. చెమట్లు కక్కుకుంటున్నాడు. కొన్నిచోట్ల తుపాకీ ఎడంచేత్తో పట్టుకొని పాకుకుంటూ కొండ ఎక్కుతున్నాడు. కొంత దూరంవెళ్ళిన తరువాత నెత్తురు జాడ కనిపించింది. కుదుపుకి శవం గాయాల్లోనించి నెత్తురు కారింది. ఒకచోట నెత్తురు జాడ వెంట చిన్న పిల్లాడి అడుగుల్లాంటి ఎలుగుబంటి పాదాల గుర్తులు కనిపించాయి కనకరాజుకి పులి వెళ్ళిన తరువాత అదే బాటగుండా ఎలుగుబంటి వెళ్ళుంటుంది. దారిపొడవునా పడున్న నెత్తురు వాసన కిట్టక అది దారి మళ్ళిపోయింది.

"మధ్యాహ్నం ఎండ కొండరాళ్ళమీదినుంచి ప్రతిఫలిస్తూ చురచురలాడించేస్తోంది. అలసిపోతున్నా, ఆకలి దహించేస్తున్నా పట్టిన పట్టు విడవని కనకరాజు అలా పులి జాడ వెంబడే రెండు కొండలు ఎక్కిదిగి ఒక లోయలోకి వచ్చాడు. అక్కడ చెట్టు మీద ఒక బొండుకాకి కనకరాజురాక గమనించకుండా వెనక్కి తిరిగి ఎదురుగుండా దేనివైపో చూస్తూ అరుస్తోంది. దాని అరుపు

ఆలోయలో వికృతంగావినిపిస్తోంది. దగ్గర్లో ఏదో మేతకోసం అలా అరుస్తోందని కనకరాజు అనుకుంటుండగానే దూరంలో చెట్టుమీద కొన్ని రాబందులు టపటప రెక్కలు కొట్టుకుంటూ ఎగరటం కనిపించింది. కనకరాజు ఆగి పరీక్షగా చూస్తు మెల్లగా చప్పుడు చేయకూకుండా చెట్లమాటునుంచి నక్కినక్కి చెట్టుదగ్గరకు వెళ్ళాడు. ఇంకా అంతదూరంగా ఉండగానే చెట్టుక్రింద పొదల్లోనించి ఈగలు జుమ్మున చాయి....కనకారాజు ఒంగొని పొదల సందుల్లోకి చూశాడు....శవం పడుంది, నగ్నంగా పడున్న సగం తినేసిన శవంమీద అక్కడక్కడ చినిగిపోయిన గుడ్డ పీలికలు అంటి పెటుకొనున్నాయి. తల అవలివైపు తిరిగుంది. పక్కనే పేగులు పొట్ట ముద్దగాపడున్నాయి. దగ్గరకు వెళ్ళబోయాడు. రాముని శవాన్ని చూసే ధైర్యం చాలలేదు. జ్వరం వచ్చినట్లు ఒళ్ళంతా అదో మాదిరిగా అయింది. శవాన్ని సగంతిని అక్కడే వదిలేసి దగ్గర్లో ఉన్న ఏ నీటివాగు దగ్గిరకో వెళ్ళుంటుంది పులి దాహం తీర్చుకోడానికి. తిరిగి మిగతా కళేబరాన్ని తినడానికి పొద్దు గుంకేలోగానే వస్తుంది. టైంలేదు. కనకరాజు చుటూ చూశాడు. మాటు కట్టడానికి దగ్గర్లో ఎక్కడా పెద్ద చెట్లులేవు. అన్నీ బలిసిన తుప్పలూ, డొంకలున్నా. శవందగ్గర్లో ఉన్న చెట్టు ఆకులు రాలిపోయిన ముసలి మొరడు పులి కంటపడకుండా దాగోని కోర్చోడానికి వీలుపడదు. మరికాస్త దూరంలో అంటే సుమారు పదకొండు గజాల దూరంలొ అడవి ఉసిరిచెట్టు ఉంది. కాని అది తగినంత 'ఎత్తులో లేకపోవటంవల్ల దానిమీద కూర్చోటం శ్రేయస్కరం కాదు సరికదా ప్రమాదం కూడా అనుకున్నాడు కనకరాజు. పులి ఒక్క ఎగురులొ దానిమీద కూర్చున్న మనిషిని లాగెయ్యగలదు, అప్పటికప్పుడే మధ్యాహ్నం దాటి పోయింది,

ఏక్షణాన్నయినా పులి తిరిగి వస్తుంది. వేళదాటిపోతోంది. పదిహేను గజాల దూరంలో నేలమీద బలిసిన పెద్ద తుప్పదాన్ని పెనవేసుకొనున్న అడవి తీగలు మాటుకు అనువుగా ఉన్నాయి. కాలయాపన చెయ్యకుండా మెల్లిగా పాకుకుంటు వాటి మధ్యలో దూరాడు కనకరాజు. బూటు కాళ్ళతో తొక్కి నేల చదును చేసుకొని ఆమధ్యలో కూర్చున్నాడు. కొమ్మల్ని తీగల్ని విరిచి తను కనపడకుండా చుట్టూ దోపాడు. శవాన్ని చూడ్డానికి తుపాకిని ఎయిమ్ చెయ్యడానికి వీలుగా పొదకి చిన్న సందు చేశాడు. రైఫిల్‌ని సరిచూసుకొని ఏమాత్రం కదల కుండా శిలా ప్రతిమలా కూర్చున్నాడు.

శవంమీద ఈగలు, పురుగులు ముసురుతున్నాయి. ఎండి పోయిన నెత్తురు గాలివీస్తున్నప్పుడల్లా నీచువాసన కొడుతోంది. సగం తినేసినవీపులోనుంచి రొమ్ములు తెల్లగాపైకి పెతన్నిట్టి నించున్నాయి. పొదల్లో కూర్చున్న కనకరాజు కనిపించకపోవటం వల్ల ఎగిరిపోయిన రాబందులు ఒక్కొక్కటి రెక్కలు టపటప కొట్టుకుంటు జుయ్‌జుయ్‌మంటు ఏరోప్లేన్లలా శవంమీదికి దిగు తున్నాయి. ఒక దానితొ ఒకటి పోట్లాడు కుంటూ, కీచులాడు కుంటూ శవాన్ని పీక్కుతింటున్నాయి. పేగుల్ని పొట్టనీ అవి కెలుకుతూ పీకుతున్నప్పుడల్లా గుప్‌మని భరించరాని కంపుకొడు తొంది. అడవి ఉసిరి చెట్టుమీద రెండు గెద్దలు నీళ్ళునములు కొంటూ శవాన్ని అదేపనిగా చూస్తున్నాయి. రాబందులు ఉండ డంవల్ల దగ్గరకు రాలేకపోతూ డిస్పెపాయింటింగా సకిలిస్తున్నట్లు అరుస్తున్నాయి. కాకులు గోలచేస్తూ దగ్గరలో వాల్తూ రాబందులకి బెదిరిపోయి తిరిగి అరుచుకుంటూ ఎగిరిపోతున్నాయి.

దూరంగా ఏదో జంతువు వస్తున్న చప్పుడు!

కనకరాజు చెవులు నిక్కిస్తూ తుపాకీ సిద్ధంగా ఎత్తాడు.

పాదాల కింద ఎండుటాకులు చిట్లుతున్న చప్పుడు-ఏదో జంతువు పెద్దదే-రానురాను దగ్గరౌతోంది. పొదలు కదుల్తున్నాయి....పొదల మధ్యనుంచి జంతువు కనిపించింది. శరీరం మీద చారలు-కనకరాజు వేలు ట్రిగ్గర్‌మీదకు వెళ్ళింది-తుప్ప వెనకాలనుంచి పెద్దతల వికృతంగా బయటకి వచ్చింది. చెవులు గాడిద చెవుల్లా వున్నాయి - దుమ్ములగొండు! — కుచ్చుతోక ఊపుతోంది.

దుమ్ములగొండు తలపైకెత్తి ముక్కుతొ గాలిలో వాసన చూస్తోంది. గాలిలో తేలుతున్న నెత్తుటి వాసన్ని అది వసిగడుతోంది.తరువాత మోరదించి కుక్కలా నేలని వాసన చూసుకుంటూ శవం దగ్గరకు వచ్చింది. దుమ్ములగొండు రాగానే రాబందులు గజిబిజిగా రెక్కలు కొట్టుకుంటూ పరుగెత్తి పరుగెత్తి సర్‌సర్‌మని గాలిలో తేలిపోతూ ఎగిరిపోతున్నాయి....దుమ్ముల గుండు శవాన్ని పట్టుకొని లాగుతోంది. లాగలేక లాగలేక బలం పూర్తిగా శవాన్ని ఈడ్చుకు పోతోంది. మాటులో కూర్చుకున్న కనకరాజు రెస్టులెస్ అయిపోతున్నాడు దుమ్ముల గొండు శవాన్ని లాక్కుపోతుంటే, ఆలస్యం చేస్తే అడవిలోకి ఈడ్చుకుపోతుంది. పులివచ్చే ఛాన్సు పోతుంది. దాన్ని ఎలాగైనా తొలేద్దామని మాటులోను. లేచి నిలుచుని "శ్! శ్!" అని చెయ్యిని విదిలిస్తూ రెండు మూడు మంటి బెడ్డలు దానిమీదికి విసిరాడు. కనకరాజుని చూడగానే అది తన శవాన్ని వదిలేసి దాని మేతని పాడుచేసినందుకు నిరసనగా హిస్టిరిక్‌గా, నవ్వినట్లు అరుచుకుంటూ మధ్యమధ్యన ఆగి వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటూ కుంటుతూ పరిగెత్తినట్లు పరుగెత్తుకుంటూ

అడవిలోకి పారిపోయింది. అలా దృష్టిమేరకు పారిపోయేవరకూ చూసి కనకరాజు తిరిగి మాట్లో కూర్చోబోతుండగా తన దృష్టి పది గజాల దూరంలో ఉన్న తుప్పమీదికి పడింది. అక్కడ! ప్రక్కనే భూమిని అంటిపెట్టుకొని తనవైపు తీక్షణంగా క్రూరంగా చూస్తున్నాయి రెండు ఆకుపచ్చని కళ్ళు, మేనీటర్! కనకరాజు దృష్టి తన మీద పడిందని తెలిసీ తెలియడంతోనే భూమిని కంచుకుని నక్కిన మేనీటర్ నొక్కి విడిచిపెట్టిన స్ప్రింగులాగ అడివి దద్దరిల్లిపోయేటట్లు ఒకే ఒక్క పెడబొబ్బపెట్టి కనకరాజు మీదికి దూకిం . పులి గాండ్రింపు కనకరాజు కాల్చిన తుపాకీమోత అడవిలో మార్మోగాయి గాలిలోనే పులి దవడని చీల్చేసింది కనకరాజు బుల్లెట్టు, గుండు దెబ్బకి లక్ష్యం తప్పిపోయిన పులి ఆ ఊపున కనకరాజు తుపాకీని రాసుకుంటూ ప్రక్క తుప్పల్లోకి దొర్లిపోయింది. కనకరాజు తుపాకీ ఆమడ దూరాన తుల్లిపోయింది. కనకరాజు మెరుపులా పొదనిదూకి తుపాకీ కోసం పరుగెత్తాడు. తుపాకీని అందుకోబోతున్న కనకరాజు మీదికి దెబ్బతిన్న పులిలేచి గాలిలా మీద పడింది. బోర్ల పడిపోయిన కనకరాజుని పంజాతో ఇష్టంవచ్చినట్లు చిందరవందరగా రక్కేస్తోంది. కనకరాజు ఒంటిమీద చర్మం గుడ్డపీలికల్లా ఊడిపోతోంది, తలని కొరికేద్దామని ప్రయత్నిస్తోందికాని క్రింద దవడ గుండుదెబ్బకి జారిపోవడంవల్ల పట్టు ఆనడంలేదు. క్రిందపడిపోయిన కనకరాజు తన బలాన్నంతా కూడగట్టుకొని భూమికి చేతులు తన్నిపెట్టి ఒక్క విదిలింపు విదిలించాడు. అంత పులిన్నీ దబ్బున ప్రక్కకు పడిపోయింది. కనకరాజు మెరుపు మెరిపినట్లు చరాలన లేచి తిరిగి తనమీద కలబడిన పులి రెండు ముందర కాళ్ళని పట్టుకున్నాడు. బలంతో పూర్తిగా దాని గుండెల మీద పొట్టమీద, తంతున్నాడు. ఆ పెనుగులాటలో తిరిగి

కనకరాజుని వెల్లకింతలా పడేసింది పులి. తన ఎడమ చేతిని పులి నోటికిఅందించి దెబ్బతిన్న నోటిలోకి మరింత గట్టిగా అదిచేస్తున్నాడు. కుడిచేత్తో దానికళ్ళుచిదిమేద్దామని ప్రయత్నిస్తున్నాడు. రెండు మూడుసార్లు దాని నాలిక దొరికితే పట్టుకొని గట్టిగా బలం పూర్తిగా లాగెయ్యబోయాడు. అది జిగురు జిగురుగా చేతిలో నుంచి జారిపోతుంది. అలా ఒకరిమీద ఒకరు దొర్లుతూ హోరా హోరీగా పెనుగులాడుతున్నారు.

కనకరాజు ఎడం చెయ్యిని చెరుకుగడలా పిప్పిపిప్పిగా నమిలేసింది. దాని అరుపులకి దానినోట్లోంచి వచ్చే గబ్బు కంపుకి ఉక్కిరి బిక్కిరి అయిపోతూ ఊపిరి సలపటం లేదు కనకరాజుకి. ఆ పెనుగులాటలోఅదృష్టవశాత్తూ కనకరాజుకి ఒకరాయిచేతికి దొరికింది. దాన్తో బలం పూర్తిగా పులి మొహం మీద రెండు మూడు సార్లు కొట్టాడు. ఆ దెబ్బలకి పులి దిమ్మె త్తిపోయి క్షణం సేపు కనకరాజు మీది పట్టు వదిలేసింది. ఆ అదను చూసుకొని కనకరాజు తూలుకుంటూ లేచి పరుగెత్తి దగ్గర్లో వున్న ఉసిరి చెట్టు కొమ్మ పట్టుకొని మీదికి ఎగ బాకాడు - కాని విధి వక్రించింది- ఎగబ్రాకుతున్న కనకరాజుని ఓక్క ఎగురు ఎగిరి తొడపట్టుకొని కిందికి లాగేసింది బాధతో రెట్టింపుగా గాండ్రిస్తూ. తొడ మాసం కండ చెట్టు బెరడులా వచ్చేసింది ఆగాయంలో నించి రక్తం పిచికారికొట్టినట్లు చుట్టు ప్రక్కల పొదల్ని తడిపేస్తోంది. చేవదేరిన బలమైన శరీరంగల కనకరాజు అంత రక్తం పోతున్నా తట్టుకొని పులితో అలా పెనుగులాడుతూనే ఉన్నాడు. అలా పొర్లి పొర్లి లేస్తూ పడ్తూ ఇద్దరూ ఒక ఎండిపోయిన గెడ్డలో దబాలున దొర్లిపడ్డారు. ఆగెడ్డ ఆరు ఏడుగజాలలోతుగా ఉంది. అలా పడటంలో గెడ్డ

అంచునే మొలిచిన ఒక గడ్డి దుబ్బు ఆసరాగా దొరికింది దాన్ని పట్టుకొని వేలాడబడిపోయాడు. పులి మాత్రం దబాలున గెడ్డ అడుగున పడిపోయింది. అంత మీది నుంచి పడటంవల్లనో లేకదవడజారిపోయిన బాధ ఎక్కువవటం వల్లనో పులి తిరిగి కనకరాజుని పట్టుకుందామనే ప్రయత్నాన్ని విరమించుకొని గెడ్డలో నించి ప్రక్క పొదల్లోకి పారిపోయింది.

అలా దుబ్బుని పట్టుకొని వేలాడుతున్న కనకరాజు నెమ్మదిగా రొప్పుకుంటూ, ఎగబ్రాకుకుంటూ గట్టుమీదికి ఎక్కాడు. ఒళ్ళంతా గాయాలతో నిండిన నెత్తురు వరదలుగా కారుతోంది. మాంసం కండలు వేలాడుతున్నాయి. ముఖంమీద చర్మంతోసహా ఎడంకన్ను ఊడిపోయివేలబడిపోయింది. ఒంటి కన్నుతో తడుము కుంటూ తూలుకుంటూ నడుస్తున్నాడు. నీరసించిపోతున్న కనకరాజుకి అడవంతా మసగమసగ్గా కనిపిస్తోంది. అలా నడు స్తున్న కనకరాజుకి ఎదురుగా పడున్న సగం తినేసిన శవం కనిపించింది. దాన్ని దాటుకుంటూ వెళ్ళబోతున్నవాడల్లా ఆగాడు. మసగబారుతున్న దృష్టితో ఒంటి కన్నుతో శవం తలని దగ్గరగా చూశాడు....మరింత దగ్గరగా చూశాడు. నెత్తురులో తడిసి మసగ బారిన కంటికి మసకమసగ్గా కనిపించింది. దాన్ని చేత్తో తడుముతూ మరింత దగ్గరగా ముఖంపెట్టి చూశాడు. మతి చలించిన వాడిలా వణికిపొతూ రెండు చేతుల్తో శవం తలని తడుముతూ "బాబూ!.., ..చిట్టిబాబూ...నాయనా" అంటూ గావు కేక పెట్టాడు. ఆ శవంతల నౌకరు రాములిది కాదు. తన ఏకైక పుత్రుడు చిట్టిబాబుది....."చిట్టిబాబూ, చిట్టితండ్రీ...నువ్వా" అని తల పీక్కుంటూ పిచ్చివాడిలా అరుచుకుంటూ కనకరాజు తుప్పల్నీ

డొంకల్నీ తన్నుకుం పడుతూ లేస్తూ అటూ అడవిలో పరుగెత్తు తుంటే, గొంతుకు కోసి విడిచిపెట్టిన గొడ్డు అరుస్తున్నట్టుంది. ఆ కొండలోయల్లో అస్తమిస్తున్న సూర్యుని కిరణాల్తో రక్త సిక్తమైన కనకరాజు మరింత ఎర్రగా కనిపిస్తున్నాడు. అడవి నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుకొంటూ కనకరాజు ఆర్తనాదాలు వినిపిస్తున్నాయి అలా పిచ్చిగా ఏడుస్తూ పరుగెత్తుతున్న కనకరాజు ఆఖరిసారిగా చచ్చిపోతున్న రాక్షసుడిలా పెద్ద చావుకేక పెట్టి కుప్పలా కూలిపోయాడు అడవి మధ్యలో.

సంజె చీకట్లు అలుముకుంటున్న సమయానికి కనకరాజుని వెతుక్కుంటూ కేశవరావు, రాములు మరికొందరు అక్కడికి వచ్చారు. తండ్రీ కొడుకుల శవాల్ని చూసిబావురుమన్నాడు రాములు.

ఇరవై సంవత్సరాలకే నూరేళ్ళు నిండిపోయాయి, తన తండ్రి పన్నిన కుట్రకి అన్నెం పున్నెం ఎరుగని చిట్టిబాబు అను కోకుండా అన్యాయంగా బలైపోయినందుకు జలజల కన్నీరు కార్చాడు చిట్టిబాబు శవాన్ని చూస్తూ కేశవరావు -కనకరాజు శవాన్ని చూడ్డానికి మనస్కరించలేదు కేశవరావుకి!

ఆ రాత్రి తండ్రీ కొడుకుల శవాల్ని తీసుకొని పట్నంవైపు జీపు పరుగెడుతోంది.

"బాబూ. ఆఖరి సారి నీమాట నిలబెట్టుకోలేకపోయాను. నన్ను క్షమించు–నేను బయలుదేరినా బాగుండిపోను. నామాట కొట్టేసి చిట్టిబాబు బయలుదేరిపోయారు." అంటూ కనకరాజు శవం తల ఒళ్ళో పెట్టుకుని జీపులో వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తున్నాడు రాములు.

రాములి అమాయకత్వానికి జాలిపడుతున్నాడు కేశవరావు.

కనకరాజు శవాన్ని చూస్తుంటే కేశవరావుకి జాలి కలగలేదు సరికదా, అది పులికంటే ఎన్నోరెట్లు క్రూరంగానూ, నీచంగాను, భయంకరంగాను కనిపిస్తోంది.

జేబులోనుంచి డైరీతీసి "ది డెత్ ఆఫ్ ఎ మేనీటర్" అని కసిగా పెన్సిల్‌తో బరికేశాడు.

చీకట్లని చీల్చుకుంటూ జీపు పరుగెత్తుతోంది.

దూరంగా కొండల్లో పులి, బాధతో మూలుగుతూ అరుస్తుండటం స్పష్టా స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది.